

OBSAH

Jak mocná je soudní moc?	7
Právní a kontextuální limity soudní moci v demokracii.....	11
1. POJETÍ SOUDNÍ MOCI A JEJICH VÝZNAM PRO VNĚJŠÍ LIMITY SOUDCOVSKÉ INTERPRETACE A ARGUMENTACE	15
1.1. Moc jako diskurzivní pojem a aktuálnost jejího zkoumání ve vztahu k soudům	16
1.1.1. Soudní moc jako moc	18
1.2. Mocenský potenciál soudů jako předmět doktrinárních výzkumů	20
1.3. Proměny v očekáváních spojených se soudní mocí.....	26
1.4. Posun od zaměření na roli soudů v konstitucionalismu na roli v ústavních demokraciích	32
1.5. Vliv změny vnímání soudní moci na nové způsoby jejího zkoumání.....	37
1.5.1. Soudní moc jako funkce a kapacita (schopnost) k jejímu vykonávání	39
1.5.2. Soudní moc jako podílení se na tvorbě politik	42
1.5.3. Soudní moc jako ochrana práv, anebo prosazování individuálních a skupinových zájmů?	46
1.5.4. Soudní moc jako prosazení konkrétních řešení v konkrétní době prostřednictvím justifikace	51
1.6. Přínosy komplexního pojetí soudní moci pro zamýšlení se nad vnějšími limity soudcovské interpretace a argumentace	56
2. SOUDNÍ MOC A STÁT	59
2.1. Tři nejznámější tradice omezení státní moci, dva modely vzájemného postavení soudní moci a legislativy, jeden konstitucionalismus?	60
2.1.1. Soudní moc a materiální jádro ústavy, nezměnitelné části ústavy či identita ústavy.....	62
2.1.2. Soudy a vláda práva, Rechtsstaat nebo l'État de droit jako tři nejznámější moderní tradice omezení státní moci	64
2.1.3. „Nový“ konstitucionalismus a „nový“ commonwealthský model konstitucionalismu jako dva přístupy k postavení soudní moci a poznámka ke skandinávským příspěvkům	78
2.1.4. Soudy a plurální konstitucionalismus	98
2.2. Argumenty, jejichž použití staví soudy do autonomní pozice vůči státu	102

2.2.1.	Lidská práva, přirozená práva a nadpozitivní právo.	103
2.2.2.	Zákaz odepření spravedlnosti (denegatio iustitiae)	105
2.2.3.	Ochrana demokracie a korigování jejích nedostatků.	107
2.3.	Soudy jako autonomní orgány nezávislé na státu?	109
3.	SOUDNÍ MOC A DALŠÍ AKTÉŘI OVLIVŇUJÍCÍ PRÁVNÍ DISKURZ	112
3.1.	Soudcovský aktivismus, pasivismus a prosazování představ o žádoucí podobě politik.	113
3.2.	Soudy a hlavní interagující aktéři	116
3.2.1.	Soudy a hlava státu	118
3.2.2.	Soudy a parlament	122
3.2.3.	Soudy a vládnoucí většina.	128
3.2.4.	Soudy a parlamentní menšiny	131
3.2.5.	Soudy a opozice.	132
3.2.6.	Soudy a jednotliví členové parlamentu	134
3.2.7.	Soudy a vláda, státní správa, územní samospráva.	135
3.2.8.	Soudy a politické strany.	138
3.2.9.	Soudy a (vnitrostátní) soudnictví	139
3.2.10.	Soudy a zájmové skupiny, resp. jednotlivci prosazující skupinové zájmy – strategická litigace	141
3.2.11.	Soudy a advokáti	144
3.2.12.	Soudy a právní nauka (doktrína).	145
3.3.	Aktéři ovlivňující právní diskurz a vnější limity soudní moci	146
	Hledání vnějších limitů soudcovské interpretace a argumentace jako důsledek nového vnímání soudní moci	148
	External limits of judicial interpretation and argumentation (summary) .	150
	Seznam literatury	152
	Rejstřík	174